

ישראל לבעל פעור. אלא אני לא אמרתי שנטהרו ישראל ממותו חוץ, אלא שנטהרו ממות, שלא שרה עליהם מות.

אמר לו, ותני כתוב (במדבר כח) את כל ראיי העם והוקע אותם. אמר לו, ראשינו העם ודאי, ולאראשינו בני ישראל. ומן העם יש לנו ללמד. כתוב כאן העם, וככתוב שם (שםות לו) וירא העם. (שם) ויקהל העם. (שם) ויפל מן העם. אבל בא וראה, ויאמד ישראל לבעל פעור, ולא עבדו לו. אבל מסוף הפסוק מוכח, שכתוב ואכל העם וישתחוו, ולא כתוב ואכל וישתחוו ישראל. אלא העם, כיון שכותוב ויאמד ישראל, מהו ואכל העם? אלא אותו זרע רע היה חובה לישראל.

מהו שכתב (במדבר כה) ויאמד ישראל לבעל פעור? בא וראה, ויאמד ישראל בבעל פעור לא כתוב, אלא לבעל פעור. קשותים ותקף נתנו לבעל פעור בלי דעת, ממשום שעבודת פעור הוא לפרק עצמו יהוציא לאני צואה רומחת. ואויה עובודה מועילה לו ומתזקק ממנה. לישראל, כיון שראוי זאת, חשבו שזה זלזול שלה הוא וקלקל שלה, שהריב בעבודה זהה כתוב, (ישעה ל) צאי אמר לו. והם בגין הזלזול של העובודה זהה פרעו עצם בלי ידיעה, ועל זה כפר פנחס וביטל המגפה, שנאמר ויכפר על בני ישראל.

רעה מדורננא (רעה האמא).

אמר הרוצה הנאמן, השיב את חמתי. מהו השיב את חמתי? אלא שלשה ממניהם של הגיבום: אחד על שפיכות דמים, ואחד על

לבעל פעור, אלא أنا לא אמרית דאתך, ישראל מההוא חובה, אלא דאתך ממותא, דלא שRIA עלייהו מותא.

אמר לייה זהה כתוב, (במדבר כה) קח את כל ראיי העם והוקע אותם. אמר לייה ראשינו העם ודי, ולא ראשינו בני ישראל. ומן העם איתן למליף, כתיב הקא העם, וככתוב הקם (שםות לו) וירא העם. (שםות לו) ויקהל העם. (שםות לו) ויקהל העם. ממן העם. אבל תא חזי, ויאמד ישראל לבעל פעור, ולא פלהו לייה, אבל מן טיפיה דקראי אוכח, דכתיב ויאכל העם וישתחוו, ולא כתיב ויאכל וישתחוו ישראל. אלא העם, כיון דכתיב ויאמד ישראל, מי ויאכל העם. אלא ההוא זרע באיש, והוא חובה דישראל. (דף ר"ח נ"א).

מהו דכתיב, (במדבר כה) ויאמד ישראל לבעל פעור. תא חזי, ויאמד ישראל בבעל פעור לא כתיב, אלא לבעל פעור. קשותין ותיקפה יהבו לבעל פעור, בלא דעתא, בגין דפולחנא דפער הוא, למפרע גרמיה, ולאפקא קמיה צואה רותחת. וההוא עיבידתא אהני לייה, ואתפקיד מגניה. וישראל בגין דחמו דא, חשבא דזולא דיליה איהו, וקלקל לא דיליה, דהא בעבודה זהה כתיב, (ישעה ל) צא התאמר לו. ואינון בגין זלזול אדעתה זהה, פרעו גרמיהו בלא ידיעה, ועל הגי כפר פנחס, וביטל מותנא, דכתיב ויכפר על בני ישראל. (ומח כתיב).

רעה מהומנא

אמר רעה מהימנא, השיב את חמתי, מי השיב את חמתי. אלא ג' ממניהם דגיהנם, חד על שפיכות דמים, וחד על גלו עריות, וחד על עבודה זהה. ואינון: משחית, אף, וחימא. הוא (חמא